

Jaz, midva in mi

sz. 72

Kolo in letalo

MOJCA LOGAR

profesorica geografije in zgodovine

Vsa ta zgodba s škatlo bi bila zelo preprosta, če se na poti ne bi zgodilo kaj nepričakovane. Popotništvo je lepo prav zato, ker ne gre vse po načrtih, ni predvideno, ni vodnika, ki bo poskrbel zate. Tedaj delujejo drugačni zakoni, zate poskrbi vesolje, božja previdnost ali kakor koli že poimenujete to reč. Domov sva letela iz Portu in v Parizu sva prestopila na letalo za Ljubljano. V Portu je bilo lepo, vroče, sončno vreme. Ob vstopu na letalo sva gledala svoji škatli,

kako so ju pripeljali z malim vlakcem skupaj z ostalimi kovčki. Slikala sem to čudo. V Parizu je močno deževalo. Naš let v Ljubljano je bil na povsem drugem terminu, kamor smo se precej dolgo vozili z avtobusom. Enako so s takšnim malim odprtim vlakcem peljali tudi prtljago. Išlo je kot iz škafo. Gledava tiste kovčke in tako vmesno pripomnila Janez: »Kaj misliš, kako tale dež prenašajo najine kartonaste škatle s kolesi?« Debelo sva se pogledala in postalo mi je vroče. Na Brnik smo prileteli, ko je bila ura že skoraj polnoč. Vsi so že dobili svoje kovčke, zadnji sva prišli najini škatli. Škatli sta bili videti kot »puzzli«, ki jih ob koncu sestavljene igre dvigneš in se raztreščijo na sto koscev. Razmočen karton je skupaj držal le lepilni trak.

Stična točka popotovanja je bila reka Duero.

Kolo sva kar ven postavila, vsa prtljaga je bila raztreščena, letelo je po tleh. Na koncu uslužbenec v roki drži še majico in nogavice in pravi: »Toleje gotovo vaše.« Bilo je kot v filmu, groteskno, smejali smo se. Na naslednjem tovornem kolesarjenju bova škatlo ovila s folijo ali polivinilom. Povsem jasno mi je,

zakaj tovrstno uslugo nudijo praktično na vsakem letišču.

Španija kolesarjem popotnikom, kakršna sva midva, ni najbolj naklonjena. Stična točka popotovanja je bila reka Duero. Iz Madrida sva se z vlakom odpeljala do Sorie, od tam pa sva začela kolesarjenje proti izviru te španske lepote. To je precej neokrajeno območje, saj sva srečala veliko tabornikov in skavtov, ki so tukaj preživljali počitnice. Reka izvira v pogorju Urbion. Pod temi hriboi se nahaja jezero Laguna negra, kamor sva prišla po 18 kilometrih vzpona. Doma se v hribe vozim z električnim kolesom, na tujem pa z navadnim ... Tako sva reko ugledala na njenem skorajšnjem izviru, čez deset dni sva ji v Portu, ob izlivu v Atlantik, mahala v slovo. V zgornjem toku in na Portugalskem območje reke reklamirajo kot kolesarsko, turistično, vinsko regijo. Dejansko prav veliko kolesarjev nista srečala na celi poti. Ni bilo vroče, saj smo bili dokaj visoko in na severu dežele. V reki sem se kopala, v kraju Molinos de Duero pa sva počakala srednjeveški festival. Takšnih stvari ne načrtuješ, zgodijo se, in tako sem imela velika pričakovanja, kakšen bo srednjeveški festival v Španiji.

Bogastvo

JANEZ LOGAR

zakonski in družinski terapevt

Ob tej besedi najprej pomislimo na materialno bogastvo. Kakšno hišo imam in koliko denarcev imam na računu, kakšna bo moja plača in kasneje pokojnina, katero nepremičnino bom še kupil, kaj se m prigrisodaril v svojem življenju, kaj bom zapustil potomcem, dedičina ni bila pravična ... Materialna osnova je seveda pomembna. Problem je le to, da nas je bogatunstvo obsedlo. Celoten zahodni svet več ali manj le preračunava evre in dolarje. Nič ne pretiravamo, če rečemo, da je denar sveta vladar, kolikor imaš, toliko veljaš. Ljudska modrost pove še več: denar ni vse, je pa veliko; denar ni vse, vendar pomirja; nedejski dobiček ne gre v mošnjiček; kjer se dela vse

nedelje, tam se sreča mimo pelje; denar pride, denar gre; denar je dober služabnik, vendar slab gospodar ... Pridobivanju materialnega bogastva ljudje namenijo ogromno časa. Zahodni človek (kamor spadamo) je omrežen od denarja. To mu da pomembnost, navidezno moč nad življenjem in Naravo, človek meni: več bogastva, več vpliva, več pomembnosti, skoraj najbolj pomemben na vasi in tem svetu. Vendar vsi vemo, kako zelo hitro se lahko vse spremeni. Požar, povodenj, vojna, potres, kriza – to nas lahko doleti; in smrt, ki zagotovo pride.

Zato je materialno bogastvo smiselno razširiti. Svoje bogastvo lahko nadgradimo z ustvarjalnostjo, za kar imamo obilo možnosti – petje, kulturna društva, vrtnarjenje, likovna umetnost in pisanje, gojenje cvetic in krašenje domov z njimi, fotografiranje, umetniško kuhanje in peka, pisanje spominov, raziskovanje lokalnega okoliša, učenje jezikov in čebljanje s turisti v naših krajih ... vse to in še kaj lahko počnemo, ko smov pokojju in otroci odidejo od doma.

Bogastvo je seveda tudi zdravje. Nikoli ne bi smeli pozabiti na lastno odgovornost za svoje zdravje. Kot tudi ne bi smeli pustiti zdravja v rokah drugih

ljudi. Najprej smo sami dolžni skrbeti za svoje bogastvo zdravje in šele nato obremenjevati zdravstveni sistem. Bogastvo je tudi izobrazba in znanje. Tega nam nihče ne more vzeti. Zaradi interneta imamo neizčrpne možnosti pridobivanja novega znanja – le vedeti moramo, kaj nas zanima.

Pravo bogastvo je v celoti – denar, ustvarjalnost, zdravje, duhovnost, odnosi.

Pravo in neizčrpno bogastvo je notranji mir in urejeni odnosi. Nekaj, kar se nam zdi tako enostavno, pa vendar se moramo za ta del bogastva potruditi. Brez nič ni nič in brez zavestnega truda ne bo dobrih odnosov. Pri gradnji dobrih odnosov je morda najboljša dejstvo, da jih lahko gradimo vsak dan. Brez stroškov, brez velikih premikov, brez velikih besed, brez velikih priprav. Z majhnimi koraki. Pohvalimo drug drugega, opravičimo se za zdrse in napake, svojo pomembnost dajmo malo na stran, posodimo ušesa – tudi moj bližnji ima kdaj prav, pokažimo zanimanje za svojega otroka, za svojega starša, za moža, za ženo, za nekoga, ki smo ga že pozabili.

Le vprašaj, pa ti povem

MAJSA BERTONCEJ

raznolikost in vključevanje

Invalidsko društvo Kengurječ Slovenije beleži dvajset let uspešnega delovanja. Ustanovili so ga starši otrok s prirojennimi in pridobljenimi napakami črevesja. Sem štejejo anorektalne atrezije, Hirschsprungovo bolezen, hipoplazije in atrezije ozkega črevesa, sindrom kratkega črevesa, atrezije ezophagusa, Mb. Crohn, ulcerozni kolitis in transplantacije. Ob jubileju so v torko v Knjižnici Medvode odprli razstavo z naslovom Le vprašaj, pa ti povem, ki bo na ogled do 22. septembra. Uvod vanjo je bila lutkovna predstava »Živali pri dr. Zdravku« v izvedbi bolnišničnih vzgojiteljic vrtca Vodmat.

Predsednica društva je vseh dvajset let Danica Kopač Maletič, ki prihaja iz Trnovca v občini Medvode. Njen sin Jan je bil povod za ustanovitev društva. Danes je star 28 let. V Sloveniji je bil drugi, ki je pred 26 leti zaradi sindroma kratkega črevesa pristal na popolni

parenteralni prehrani in je danes najstarejši. Hranilne snovi si v telo vsak dan vsaj pol dneva vnaša na poseben način – neposredno v krvni obtok. Janovo zgodbo bomo predstavili prihodnjič, tokrat pa nekaj več o razstavi, ki je vredna ogleda.

»Praznujemo dvajset let društva in tajubilejsmo obogatili z nečim posebnim, s fotografsko razstavo, ki nosi naslov Le vprašaj, pa ti povem. To je razstava, ki je zapolnjena z zgodbami, čustvi in izkušnjami, ki so zazna-

»Skozl fotografije in izkušnje, ki jih delimo, želimo izpovedati svoje zgodbe.«

movali dvajsetletno potovanje našega društva, življenja naših članov in njihovih družin. Skupaj smo prehodili dolgo pot, polno izizov, vendar smo se naučili, kako premagovati ovire in graditi mostove do boljšega jutri. Ob tej obletnici smo se

Razstava je zapolnjena z zgodbami, čustvi in izkušnjami, ki so zaznamovali dvajsetletno potovanje Invalidskega društva Kengurječ Slovenije. / Foto: Maja Bertoncej

odločili, da razstava ne bo le galerija fotografij. Je potovanje skozl čas, ki ga delimo z vami. Z njenim odprtjem namreč odpiramo vrata v življenje naših najmlajših članov. Skozl fotografije in izkušnje, ki jih delimo, želimo izpovedati svoje zgodbe. Želimo vas povabiti, da vstopite v naš svet, občutite naša čustva, da razumete naše boje in zmage ter da delite to potovanje z nami. Razstava je tudi simbol naše želje po ozaveščanju o boleznih celotnega prebavnega

trakta, izobraževanju, izmenjavi znanja in skupni rasti. Skupaj bomo še naprej gradili mostove do boljšega jutri za vse otroke, ki potrebujejo podporo vseh nas,« je ob odprtju razstave povedala Danica Kopač Maletič.

Ob dvajsetletnici so izdali tudi publikacijo z naslovom Življenje invalidskega društva Kengurječ Slovenije, ki ne predstavlja le zgodovine in dosežkov društva, pač pa odseva tudi trud vseh članov in njihovo močno povezanost s skupnostjo. V njej

so tudi strokovni prispevki, ki osvetljujejo njihovo pot v znanju in inovacijah, in osebne zgodbe, ki pripovedujejo o njihovih skupnih naporih in uspehih.

Društvo vsako leto oblikuje kakovosten program dela, ki zajema različna področja. Njihov pomemben cilj je spodbuditi starše in njihove otroke s prirojennimi ali pridobljenimi anomalijami prebavnega trakta k aktivnemu in stalnemu učenju za doseganje višje kakovosti življenja kljub boleznim otrok.

